

Christensen at tage Hensyn til min Familie, men at jeg overgav mig betingelsesløst til Kirkeministeriets Naade, og at jeg ikke fik mere — endnu — end lige den Pension (ikke fuld Pension), jeg skulde have. Kirkekampen kom ogsaa i anden Række. Jeg kunde ikke føre den med et Sogn som Vaalse i Ryggen. Og jeg er ogsaa træt af Kirkekamp og længes efter stille, roligt Arbejde i mit Studereværelse“. Altsaa, der har to Gange foreligget et stærkt udtalt Ønske fra Arboe Rasmussens Side om at faa sin Afsked. Dette er nu dokumenteret af det ærede Medlem selv. Det ærede Medlem stiller sig begge Gange afvisende. Det nytter ikke, at Arboe Rasmussen henviser til, at han nærer Tvivl om sin Ret til at staa i Folkekirken. Det nytter heller ikke, at han peger paa, at han er kommet derned under en falsk Forudsætning, paa et Grundlag, der slet ikke eksisterer. Det nytter ikke, at han henviser til, at Kirkegangen i Vaalse er saa ringe, at han Gang efter Gang tvivlende maa spørge sig selv, om han duer noget. Det ærede Medlem er kold overfor alle disse Henvendelser; Arboe Rasmussen skal blive i Vaalse. Hvorfor? Ja, det ærede Medlem røber det selv i sit Interview med „Social-Demokraten“: Arboe Rasmussen skal sidde Bispeskiftet over, glide ind under normale kirkelige Tilsynsforhold og derved vinde Borgerret i Folkekirken for sine Anskuelser. Arboe Rasmussen var kommet til Vaalse for at tjene et Stykke radikal Kirkepolitik, og han havde at blive i Vaalse, indtil han havde udtjent, blive dernede som et kirkeligt Uroelement, hvorfra man altid kunde rejse Storm og Kirkekamp, naar det fandtes opportunt.

Det er dokumenteret, at Arboe Rasmussen to Gange overfor det ærede Medlem Hr. Povlsen har udtalt et stærkt Ønske om at faa sin Afsked. Men hvorledes er det saa muligt, at det ærede Medlem den 4. Oktober overfor „Social-Demokraten“ kan sige, at Afskedigelsen kom ham ganske overraskende? Hvorledes er det muligt, at den Mand, som kender Pastor Arboe Rasmussens indtrængende Ønske om at faa sin Afsked, kan udslynge den Sigtelse, at der er øvet et Pres paa Præsten? Der synes mig ikke at være anden Forklaring end den, som „Social-Demokraten“ ogsaa lige straks begreb. Det skulde prøves endnu en Gang at rejse Partipolitik paa Arboe Rasmussen-Affæren. Og der krævedes ogsaa kun en eneste Ting, for at det kunde være lykkedes. Der krævedes kun den Ting, at Hr. Arboe Rasmussen og hans nærmeste tav stille. Hvis de havde tiet med, at der to Gange var sket

Henvendelse om at faa Afsked, og hvis de havde tiet til Sigtelsen om, at der var lagt et Pres paa Præsten, havde man set en ny Affære rejse sig her i Landet. Saa havde man set en ny Storm gaa hen over den højtærede Kirkeministers Hoved, en af den Slags Storme, som der er gaaet saa mange af hen over hans Hoved, men som altid har haft det Resultat, at naar Stormene havde lagt sig, stod den højtærede Minister stærkere i dette Ting og stærkere i Befolkningen end nogen Sinde før. Nu tav Pastor Arboe Rasmussen ikke stille, netop fordi han svarer til det Billede, jeg har tegnet af ham i min Artikel, Billedet af en ærlig Mand, en sandhedssøgende Mand. Derfor talte han straks, og saa faldt det sidste Forsøg paa at drive Kirkepolitik til Jorden.

Jeg kan herefter forlade det ærede Medlem Hr. Povlsen; jeg har intet at tage tilbage af mit Angreb paa hans Partipolitik, jeg har ingen Oprensning at give det ærede Medlem. Der er een Mand i denne Affære, der har Krav paa Oprensning, og han har faaet den. Det er den ensomme Radikale i Vaalse, Lars Belling. Han skrev i et københavnsk Blad i Maj 1916, da Dommen over Arboe Rasmussen var afsagt, følgende Ord: „Min Mening er, at det maaske er heldigst for Sognet, at de faar Arboe Rasmussen derned, saa han kan løbe Linen ud og saaledes gøre sig selv umulig. Jeg tror ikke, han faar megen Glæde deraf, thi de, som ønsker ham herved, har kun lidt kirkelig Interesse og vil neppe i Længden støtte ham“. Saaledes som Tiden har givet den Mand Ret, giver den kun en Profet Ret. Linen er løbet ud i Vaalse; den ene Del af Lars Bellings Spaadom er gaaet i Opfyldelse. Nu kan det ærede Medlem se, om ikke den anden Spaadom, som Lars Belling kom med, ogsaa bliver rigtig, idet han sagde: Denne Historie bliver ikke værst for Vaalse, men den bliver værst for det radikale Parti og den radikale Politik.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Rode fulgte ikke den Henstilling, som det ærede Medlem Hr. Schmidt kom med i den Tale, han holdt her i Gaar i Folketinget, om ikke at fortsætte Diskussionen om Grænsespørgsmaalet. Jeg for mit Vedkommende vil ogsaa gerne gøre et Par enkelte Bemærkninger til de Betragtninger, der er gjorte gældende fra forskellige Sider om Grænsediskussionen, saa meget hellere som jeg tror, at i det Øjeblik man fulgte den Henstilling, det ærede Medlem Hr. Schmidt har rettet, om ikke at rejse nogen Diskussion mere om den Sag, vilde